

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.183/2017/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. év november hó 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberrablás büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2017. év április hó 7. napján kelt 17.B.1138/2016/55. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A másodfokú eljárás során felmerült 15.000,- (tizenötezer) Ft bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2017. év április hó 7. napján 17.B.1138/2016/55. számú ítéletében a vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény 175/A. § (1) bekezdés szerinti emberrablás büntetében, emiatt őt, mint visszaesőt - 5 év börtönbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyak további sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére téves minősítés és a büntetés súlyosítása, míg a vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.427/2017/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva arra hivatkozott, hogy a perrendi szabályok betartásával lefolytatott eljárás során az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg. Míg azonban a vádlott bűnösségére helytállóan és okszerűen vont következtetést, addig a cselekmények jogi minősítése csak részben törvényes. Úgy értékelte, hogy a vádlott tényállásban írt szeméremsértő cselekménye nem része az emberrablással járó fizikai bántalmazásnak és a sértett megalázásának, az elkövető cselekményével - az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben - egyidejűleg két különböző törvényi tényállást valósított meg.

Álláspontja szerint továbbá a törvényszék a súlyosító körülményeket nem megfelelő súllyal vette figyelembe, nem tulajdonított jelentőséget korábbi elítélésének. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét változtassa meg, a vádlott cselekményét minősítse az 1978. évi IV. tv. 198. § (1) bekezdés szerinti szemérem elleni erőszak büntette kísérletének is, vele szemben halmazati büntetést kiszabva a fő- és mellékbüntetést súlyosítsa.

A vádlott a nyilvános ülésen arra hivatkozott, hogy a sértett skizofrén elmebetegségben szenved, emiatt valótlan dolgokat valós történésként él meg. Ezt mutatja, hogy például nem is érte olyan súlyos bántalmazás, mint amit ő állított. Tagadta, hogy a sértettet fogva tartotta volna, valójában a lakásban tartózkodott tanú1. is, a sértett se tőle, se a közvetlen szomszédoktól nem kért segítséget. Állította, hogy a rácsot sem azért zárta be, hogy őt becsukja, az éjszakát a sértett önként töltötte a lakásban, másnap pedig a vádlott élettársával ment a bankba, ő csak elkísérte őket, a nő még a banki biztonsági őröktől sem kért segítséget. A sértett önként adott tanú2-éknek 15.000.- forintot. Életszerűtlennek nevezte, hogy a sértett csak a történetek után napokkal tett ellene feljelentést és sérelmezte a nyomozás szerinte indokolatlan elhúzódását.

A vádlott védője perbeszédében - fellebbezését fenntartva - azt hangsúlyozta, hogy védenca a sértett bántalmazását és a késsel való hadonászást elismerte, a vádban terhére rótt bűncselekményeket azonban következetesen tagadta. Álláspontja szerint a skizofrén sértett és egy alkoholistát tanú vallomására nem lehet tényállást alapozni, így csupán a testi sértés állapítható meg a vádlott terhére.

A fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság az ellentétes irányú perorvoslatokkal megtámadott ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A felülbírálat eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával járt el. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Az ügy felderítése szempontjából releváns valamennyi bizonyítékot beszerezett, azokat értékelve mérlegelési tevékenységéről részletekbe menően és meggyőzően számot adott.

A logika szabályaival és a tanúzási képességet érintően készített orvosszakértői vélemény alapján megfelelően indokolta, hogy miért tartotta szavahihetőnek a sértettet. Az ismeretlen helyen tartózkodó tanú1. nyomozás során tett vallomásainak ismertetésére törvényesen került sor. Az elsőfokú bíróság valamennyi vallomást összevetett továbbá azokkal az okirati bizonyítékokkal - orvosszakértői vélemény, banki pénzkivételt igazoló bizonylat - amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaznak.

A törvényszék helyes mérlegelési elvet követett, amikor a vádlott vallomásából csak azokat fogadta el, melyeket más, aggálytalan bizonyítékok is megerősítenek. Megfelelően megindokolta, hogy a lényegi részeket illetően mindvégig következetes sértett és a vele egybehangzóan nyilatkozó, az érdektelen tanú1. vallomására miért alapított tényállást.

Mindezek alapján a Fővárosi Törvényszék ítélete, az általa megállapított tényállás megalapozott, azt mindössze az iratok alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára alapítottan kell a vádlott korábbi elítéléseivel kiegészíteni az alábbiak szerint:

A vádban írt cselekmények elkövetése után a vádlottal szemben az alábbi ítéletek emelkedtek jogerőre:

- A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2013. év május hó 7. napján kelt 7.B.VIII.30273/2013/16. számú, a Fővárosi Törvényszék 25.Bf.VIII.9809/2013/4. számú határozata folytán 2014. év április hó 9. napján jogerős ítéletével a vádlottat a 2010. év február hó 9. napján elkövetett kifosztás büntette miatt 2 év 10 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte

és megszüntette a Fővárosi Bíróság 4.B.164/2000/16. számú ítélete kapcsán engedélyezett feltételes szabadságot.

- A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2015. év január 7. napján kelt 7.B.32.817/2013/107. számú, a Fővárosi Törvényszék 24.Bf.6115/2015/15. számú határozata folytán 2015. év november hó 11. napján jogerős ítéletével a 2012. év augusztus hó 27. napján elkövetett hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt, mint visszaesőt 3 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Utóbb a fenti 2 ítéletben foglalt büntetéseket a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2016. év április hó 12. napján jogerős 7.Beü.30.908/2016/2. számú határozatával foglalta 3 év 11 hónap 10 nap börtönbüntetésbe összbüntetésként, a vádlott jelenleg ezt a szabadságvesztés büntetését tölti.

- A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2015. év június hó 23. napján kelt és jogerős 11.B.XIV.30.161/2015/11. számú határozatával a 2014. év május hó 30. napján elkövetett lopás vétsége miatt szabott ki a vádlottal szemben 312 óra közérdekű munkát.

Mindezen kiegészítéssel a tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésben írt megalapozatlansági okoktól, a másodfokú felülbírálat alapját képezi. Megalapozottan megállapított tényállás mellett a bizonyítékok felülmérlegelése a másodfokú eljárásban kizárt, ezért a felmentés érdekében bejelentett fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla osztotta a törvényszék álláspontját, miszerint az elbíráláskor hatályban lévő 2012. évi C. törvény nem tartalmaz kedvezőbb rendelkezéseket a vádlottra nézve, így vele szemben az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény alkalmazandó. A másodfokú bíróság egyúttal az elsőfokú ítélet indokolása 10. oldal utolsó bekezdésében elírás folytán írt „elkövetéskor” szót az „elbíráláskor” szóval helyettesíti.

A törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság egyébként részletesen indokolt álláspontját abban, hogy a vádlott szeméremsértő cselekménye nem a nemi vágy felkeltését vagy kielégítését, hanem a sértett megalázást szolgálta. A nemi vágy felkeltésére irányuló célzat hiányában a vádlott magatartása abba a cselekménysorba illeszkedik, melynek célja a sértett akaratának megtörése volt a követelés teljesítése érdekében. Így az - ügyészi állásponttal szemben - az elsőfokú bíróság helyesen értékelte azt a Btk. 175/A. § (1) bekezdés szerinti emberrablás büntettének.

Az ítélet tábla nem értett egyet abban sem az ügyességgel, miszerint a vádlott cselekménye különösen súlyos hátrányt okozó emberrablás büntettének minősülne.

Az irányadó tényállás szerinti, a sértett által elszenvedett pszichés és traumás sérelmek ugyanis nem alapozzák meg a Btk. 175/A. § (3) bekezdés szerinti minősítő körülményét jelentő súlyos hátrány megállapítását. A bűncselekmény tényleges tárgyi súlyát adó elkövetési körülmények a bűnösségi körülmények közt értékelendők.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a vádlott javára és terhére jelentkező körülményeket vizsgálta, azokat helyesen tárta fel és súlyuknak megfelelően értékelte. A törvényszék által kiszabott büntetés szükséges, de elegendő is a büntetési célok eléréséhez. A Fővárosi Ítélet tábla ezért sem a büntetés súlyosítására, sem annak enyhítésére nem látott alapot.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései a jogszabályoknak megfelelnek.

Fenti indokokra figyelemmel az ítélőtábla a Be. 361. § alapján nyilvános ülésen eljárva a Be. 370. § alkalmazásával a Be. 371. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselése a Fővárosi Ítélőtábla a vádlottat kötelezte a Be. 381. § (1) bekezdés felhívásával.

Budapest, 2017. év november hó 7. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke

Dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

Dr. Katona Tibor
bíró

A Fővárosi Törvényszék 17.B.1138/2016/55. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 2.Bf.183/2017/9. számú végzése folytán 2017. év november hó 7. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke